

οδυσσίας ζερβός

στιγμές... σε ζυγαριά αβύσσου

συλλογή στίχων

2015

στιγμές...σε ζυγαριά αβύσσου

οδυσσέας ζερβός

2015

<https://www.facebook.com/people/Odysseas-Zervos/100004245887227>

<https://twitter.com/odysseaszervos>

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Poems&act=index&poet_id=91228&sort=date&order=desc

περιεχόμενα

<u>το θηρίο</u>	σελ.3
<u>ο καλλιτέχνης</u>	σελ.4
<u>ψηλαφώντας</u>	σελ.5
<u>ποίηση εφεδρικής λύτρωσης</u>	σελ.6
<u>στο υπόγειο</u>	σελ.7
<u>σπόρος σε άμμο</u>	σελ.8
<u>φώναζες γθές</u>	σελ.9
<u>συγκρατημένοι πόθοι βουλωμένη κλειδαρότρυπα</u>	σελ.10
<u>ο μαραθωνοδρόμος</u>	σελ.11
<u>αστέρια στα μαλλιά</u>	σελ.12
<u>η κραυγή</u>	σελ.13
<u>φωτίζει τα σκοτάδια</u>	σελ.14
<u>συνταγή ελευθερίας</u>	σελ.15
<u>ντόμπρος βαρδάρης</u>	σελ.16
<u>το χωραφάκι</u>	σελ.17
<u>ξανά παιδί</u>	σελ.18
<u>μεταφυσική είναι η τέχνη</u>	σελ.19
<u>σε νοσταλγώ</u>	σελ.20
<u>ταξίδι στο γώμα</u>	σελ.21
<u>της φύσης οι ασεβείς</u>	σελ.22
<u>μαρτύριο η μοναξιά:</u>	σελ.23
<u>η τέχνη σώζει</u>	σελ.24
<u>η δύναμη του πόθου</u>	σελ.25
<u>ζήλησε το θάνατο</u>	σελ.26
<u>ροδοφονιάς</u>	σελ.27
<u>ολότητα</u>	σελ.28
<u>γανουμάκι</u>	σελ.29
<u>πεπρωμένο</u>	σελ.30
<u>εξαϋλωση</u>	σελ.31
<u>η σιωπηλή:</u>	σελ.32
<u>προσταγή</u>	σελ.33
<u>ένα γελιδόνι φέρνει την άνοιξη</u>	σελ.34
<u>είσαι η αρρώστια μου</u>	σελ.35
<u>στους ψιθύρους των σκέψεων</u>	σελ.36
<u>στάλες βροχής</u>	σελ.37
<u>μέσα σου</u>	σελ.38
<u>...έτσι θα μείνω</u>	σελ.39
<u>δίγως πόδια</u>	σελ.40
<u>νέα αργή (το προσκύνημα των μάγων)</u>	σελ.41
<u>η γούφτα</u>	σελ.42
<u>στιγμές...σε ζυγαριά αβύσσου</u>	σελ.43

το θηρίο

πιάνει το βυθοσκόπιο και βλέπει την καρδιά του
μέσα απ' τους καθρέφτες του, νιώθει την μοναξιά του
αγνότητα μοναδική, σε αυθόρμητη πορεία
εμπιστοσύνη σπάνια, σε όλη την κοινωνία
νομίζει έχει αντίγραφα πολλά μέσα στους ανθρώπους
τους θεωρεί ανίκανους, για φθόνους δολοφόνους
τους θεωρεί ανήμπορους, για τους χυδαίους τρόπους
πέφτει από τα σύννεφα για την υποκρισία
για την ασκήμια της καρδιάς, την λύσσα της λαγνείας
ευάλωτη, ευαίσθητη ψυχή ψυχοπονιάρα
φύλακας σε ανοιχτό κλουβί με όπλο του την πένα
θηρίο υπό εξαφάνιση με εχθρό του μόνο ένα
αντάξιο και τρομερό το αδύναμό του δέρμα
μες στα σκουλήκια μόνο ζει, του τρώνε το συκώτι
το χάνει να το ξαναβρεί, μες στην αυγή της νιότης
τρέφεται με τη γνώση του, αλλάζει τα πιστεύω
δεν δίνει καμιά υπόσχεση, αλλάζουν τα "θέλω"
παίζει με τα σκοτάδια μας, οι φόβοι μας γελοίοι
αχ! η ζωή ειν' έρωτας που θάνατο περικλείει
τίποτα δεν βλέπει κακό, της τύχης μας μοιραίο
όλα συμβαίνουν για καλό, της φύσης το ωραίο
λαχτάρα, πάθος για ζωή σε κόμμα και τελεία
δεν ξέρει πια τι νοσταλγεί, ποιον έρωτα αναμένει
ποιο ξεχασμένο όνειρο αιώνια περιμένει;
υπάρχει τελειότητα; που τώρα κυνηγάει;
μήπως ήρθε νωρίτερα; σε κόσμο που πονάει;
θηρίο άλλο που να βρει για να το συμπονάει;
τα θηλυκά όλα το μισούν, τα αρσενικά πεινάνε
την γνώμη τους την προσπερνά, ακέραιο πάντα να 'ναι
παρθένα φύση μυστήρια, με κρίνο τα παιδιά του
γεννάει τα συγγράμματα, στο νου έχει τ' αυγά του
δεν θέλει εξουσιαστή, ούτε γονιό κοντά του
που ακόμα ψάχνει για να βρει το λάθος στη γενιά του
λάθος είναι το πάθος που έχει ν' αγαπάει;
αυτός ο ιερός σκοπός που αλλάζει όλη τη φύση;
είσαι θηρίο ποιητή, το σύμπαν μεταλλάσσεις!
αξίζει κανείς πια να ζει κοντά σου για να φτάσει!
τι κι αν στα κουρέλια όλο ζεις, διαμάντι είναι η καρδιά σου

περιεχόμενα

ο καλλιτέχνης

λαξεύεις στην πέτρα
την μορφή που θα 'θελες να 'χει
η πορεία της ζωής σου
δημιουργείς κλώνους ιδανικούς
συντρόφους, παιδιά, τέχνη...
και με Σένα τί θα γίνει;
βγές από την πέτρα γελώντας
ελευθερώσου!

περιεχόμενα

ψηλαφώντας

τα ακροδάχτυλα προσπαθούν
ψηλαφώντας την μορφή
να γνωρίσουν κόσμους νέους
που άλλοι δεν ξέρουν
γνώσεις, εμπειρίες, όνειρα
πέτρες, θάλασσες, λόφους, δάση
άστρα, φεγγάρια, ήλιους
αγγίζοντας τα φτάνουν
αλλάζουν και τα χάνουν
πάντα εδώ θα είμαι
με χέρια στην μορφή Σου
θαμμένος στην αυλή
εκείνης της παλιάς
ξεχασμένης εκκλησιάς
κι ας μην το ξέρει κανείς
χρόνια πέρασαν πολλά...

περιεχόμενα

ποίηση εφεδρικής λύτρωσης

ζω σ'έναν κόσμο ονειρικό
στα ροδοπέταλα λέω να χαθώ
εκεί που ο κόσμος μυρίζει μητέρα
πετάω με τα ζουζούνια παρέα

το σύμπαν μου είναι μικρό
έχει κάτι το παιδικό
έχει ασφάλεια και δράση
θαλπωρή μ'έχει κεράσει
με στίχους τον μορφο-ποιώ
ψυχής, καρδιάς...δεν εκποιώ!

απ'την ζωή δραπέτευσα
την μήτρα σαν ξεπέζεψα
νέα αρχή εδώ βρήκα
στης ποίησης την γλύκα

μέχρι σε μήτρα να επιστρέψω
όνειρα με στίχους θε να γνέψω
στίχοι που δεν διαβάστηκαν
για ποίηση μορφής, πόθοι δεν νοιάστηκαν...

[περιεχόμενα](#)

στο υπόγειο

έπεσε στο κενό
αναπήδησε σε στρώμα
άναψε το μοναδικό της τσέπης σπίρτο
ψηλάφισε στο μισοσκόταδο το χώρο
το κρεβάτι, το γραφείο, το σκαμπό
όλα γνωστά
τα οικία έπιπλα του υπογείου
μήπως δεν έπεσε;
μήπως ήταν καιρό εκεί;
ΣΚΟΤΑΔΙ...έσβησε το σπίρτο
όσες ερμηνείες κι αν δίνει ο νους
ΑΝΑΓΚΗ είναι ΝΑ ΒΓΕΙ στο ΦΩΣ
ξανά ή όχι ανούσιο
ανάγκη που θέλει δύναμη...ΑΞΙΖΕΙ!

περιεχόμενα

σπόρος σε άμμο

παραχώθηκε αυτόβουλα
κατάβαθα στην καυτή άγωνα άμμο
με όλες τις αρετές
σε αναμονή γονιμοποίησης
ένα κεφάλι εξέχει
η αρετή της υπακοής
όσο νυχτώνει
πάει και αυτή
έγινε δειλία....

περιεχόμενα

φώναζες χθές

φώναζες χθες
θεοποιούσες την ολοκληρωτική άρνηση αυτού που Είσαι
βγήκες απ' το πλέγμα αλληλεγγύης της φύσης
και πέθανες

φώναζες χθες
θεοποιούσες αποκλειστικά αυτό που Είσαι
βγήκες απ' το πλέγμα αλληλεγγύης της φύσης
και πέθανες

ναι! είσαι μην το αρνείσαι, μα μην το φωνάζεις...ΖΗΣΕ!

περιεχόμενα

συγκρατημένοι πόθοι βουλωμένη κλειδαρότρυπα

και η καρδιά χτύπησε
και το αίμα κύλισε γρηγορότερα
και το σώμα κοκκίνισε
και το μυαλό σταμάτησε

για τα "πρέπει" δεν νοιάστηκε
και την μεγάλη αγκαλιά άνοιξε
μα η παραλία άδειασε
και ακόμη δεν φάνηκε

η ελπίδα δεν τέλειωσε
ποτό πόνο μέρωσε
έμεινε στο φως του φεγγαριού
να διπλώνει το παλιό σκίτσο

να το χώνει στην κλειδαρότρυπα
της παιδικής ηλικίας
οδυνηροί οι συγκρατημένοι πόθοι
κουραστική η διαρκής αναζήτηση
πόσο μεγάλοι και πόσο ασήμαντοι
είναι οι παιδικοί πρώτοι έρωτες...

περιεχόμενα

ο μαραθωνοδρόμος

ξεκίνησες για μαραθώνιο
στην μέση της διαδρομής κατάλαβες
λάθη δικά σου πολλά
ψηλάφισες τα αραιά λευκά μαλλιά στην κορυφή
τις χαραγμένες ουλές στο πρόσωπο
κουδούνισες τα κέρματα που ξέμειναν
φείβολάν που φεύγαν απ' τις τσέπες
ηθικές επιταγές άλλων
ύπνος ανυπόφορος από πολύωρη εργασία
αισθάνθηκες τις ψευδαισθήσεις σου
για τα πολλά πρόσωπα του έρωτα
σε έναν άνθρωπο
που ξέφτιζε
μέτρησες τις λίγες χαρές σου
και τις πολλές λύπες σου
είδες τα βλαστάρια σου
να αναπτύσσονται εις βάρος σου
σκέφτηκες ότι χάνεις τον αγώνα
σκέφτηκες να τα παρατήσεις απελπισμένα
γύρισες να δεις τους θεατές
διέκρινες τον χαμογελαστό εξάχρονο εαυτό
όλο ελπίδα όνειρα και δύναμη
ουράνιο τόξο έλαμψε στα χείλη σου
και πέρασες την γραμμή
ανέβηκες στο μνημείο
με ένα μετάλλιο στην καρδιά
δάφνες να κοσμούν τα βορινά σου
και το πολύτιμο κύπελλο στα χέρια
γεμάτο Χαρά!

περιεχόμενα

αστέρια στα μαλλιά

τα νύχια της βάρφηκαν και ξεβάρφηκαν μύριες φορές
μετρώντας τα άπειρα αστέρια που κρέμονται πάνω απ' τη θάλασσα
στην άμμο έπεσαν μερικά, είχαν μπλεχτεί στα μαλλιά της
τα ξεδίπλωσε ένα ένα και ξανάζησε τις ονειρικές στιγμές
τα πέντε ήταν αγόρια και το ένα κορίτσι, κάθισαν μαζί της στην ψάθα
όπως τότε μετά από το μεθύσι της μεταμεσονύχτιας διασκέδασης
σαράντα λεπτά διαδρομή για να κολυμπήσουν στην αντανάκλαση των αστεριών
με τα γάργαρα γέλια να ταράζουν την ήσυχη νύχτα
με την νεογνή γύμνια να σχίζει τα ταμπού
με την φλόγα της καρδιάς να καίει την θάλασσα
με τον πολύτιμο αλληλοσεβασμό να διασχίζει τους αιώνες
τα δίπλωσε σχολαστικά ένα ένα και τα ανακάτεψε στα μαλλιά της
όσα χρώματα και να αλλάξει στα νύχια
όσα άστρα και αν μετρήσει την νύχτα
λίγες ευεργετικές αναμνήσεις θα μπλεχτούν στα μαλλιά της
αξίζουν τα ρίσκα!

περιεχόμενα

η κραυγή

η κραυγή που ηχεί στο αδύνατο
σαν να υπήρχε παντού το σκοτάδι
φωτοχυσία ζωής το ανεκπλήρωτο
συντονίζει του σύμπαντος βράδυ

περιεχόμενα

φωτίζει τα σκοτάδια

λαμπάδα της γλώσσας
διαδίδει το φως
της ιερής γνώσης
από ποιητή σε ποιητή
από άνθρωπο σε άνθρωπο
από αιώνα σε αιώνα
στη σκοτεινή μοναξιά
την σιωπηλή νύχτα
Φωτίζει...

περιεχόμενα

συνταγή ελευθερίας

φέρσου στους σκληρούς σκληρά
στα σκληρά μην πέσεις
της ελευθερίας ο εχθρός
ελευθερία μην έχει
είναι σκληρός κι αντέχει...

περιεχόμενα

ντόμπρος βαρδάρης

εκεί στο βορρά
φυσά βοριαδάκι
σκουπίδια βορινά
διώχνει το αεράκι
χωρίς θύελλες ολικής καταστροφής

περιεχόμενα

το χωραφάκι

σκαλίζει, σπέρνει, ποτίζει το κληρονομικό χωραφάκι
πλάι στο προγονικό ποτάμι
μες στα αυλάκια της γης κυλάει
στην ρότα που το κατευθύνει
με όλες τις προγονικές μνήμες, λέξεις, ιδέες
του χαμένου στα σπλάχνα του αίματος
οι καρποί του είναι οι καλύτεροι
χαρίζονται καλόψυχα στην γη, στο ποτάμι, στους απογόνους
μαγιά για άλλους αξιότερους

περιεχόμενα

ξανά παιδί

βγάλε απ'τις τσέπες τα αυτοκινητάκια
να βγάλω κι εγώ τα playmobile
να παίξουμε στο χώμα μια νέα ζωή
αχτίδα φωτός να προφέρουν τα χείλη
παιδί ο καθένας ξανά θε να γίνει
για να γυρίσει μοναχικός
με ελπίδα κάθε ναυαγός
σε πατρίδα ζωντάνιας ολοταχώς

περιεχόμενα

μεταφυσική είναι η τέχνη

λυτρωμένος δεσμώτης της τέχνης ο δότης
του νου η χαρά του πετάν τα φτερά του
κλειδιά του η φύση παλάτια ν' ανοίξει
στη λήθη χαμένα με φώτα καμένα
στης θλίψης το αντίο γελάει για δύο
"ψηλά την καρδιά σας, χορός η μαγκιά σας
μάθετε να γελάτε, εκεί που πονάτε"
με ελιξίριο τέχνης, παρηγοριάς καλλιτέχνης
"από τη γη υψωθείτε, ανώτερα όντα γενείτε
με λουλουδένια στεφάνια σηκώστε ψηλά τα κεφάλια
γελούν τα ουράνια
τακούνια χτυπάτε
ζωντάνια
με της τέχνης το δώρο μεταλλάξτε το χώρο"

περιεχόμενα

σε νοσταλγώ

θέλω αλλά δεν μπορώ να σε συναντήσω
είσαι η λυτρωτική γεννήτρια θλίψης και χαράς μέσα μου
υπήρχες πριν και θα υπάρξεις μετά από εμένα
είσαι εδώ μα είσαι αλλού
άπιαστο, απρόσιτο
σε νοσταλγώ

περιεχόμενα

ταξίδι στο χώμα

ξεκίνησα να σκάβω από γέννας
με όλα τα εργαλεία πλάι
τον αισχύλο, τον απόλων, τον ευριπίδη, τον σοφοκλή, των σωκράτη, τον διόνυσο
κ.α.
την δικαιοσύνη, την αρμονία, την ευφυΐα, την τεχνοτροπία, την μεθοδολογία, την
ευθυμία κ.α.
της επιστήμης την καινοτομία
των προγόνων την έμπειρη ιστορία
της αγάπης την μαγεία
ως το τέλος
η τρύπα που άνοιξα πολύ μικρή
πίστευα θα διασχίσω την διάμετρο της γης
δυνατή ψευδαίσθηση η γνώση
χτίζει πανάκειες
ικανές να αλλάξουν ανθρώπους
τα χώματα που δεν πρόλαβα να σκάψω
όλα τα τυφλά σημεία
με την τέχνη τα περιέγραψα
εργαλεία για τους επόμενους
και πέρασα απέναντι

περιεχόμενα

της φύσης οι ασεβείς

είναι κουτό το τίποτα να παίρνω στο κατόπι
όλοι οι σοφοί είναι μέσα μου
λίγα γνωρίζω
και θέλουν θεός να νιώθω
κάθε στραβής ψευδαίσθησης
ύπαρξης ανεπίγνωστης
θλίψεις
μόνος να διορθώσω
άνοιξα δρόμο αλλιώτικο
φύσης αξιοσέβαστης
ακραίας ευτυχίας
αγέρωχα στην άβυσσο
θηρία να μερώσω;
με κόνειο να με σώσω;
με μνησίκακο φθόνο θεριεύουν
τα αδάμαστα θηρία τους
οι ασεβείς της φύσης

περιεχόμενα

μαρτύριο η μοναξιά;

εδώ θα είσαι μάτια μου
στα βράδια κουκουβάγια
να με κοιτάς χωρίς μιλιά
μαντόνα στα σκοτάδια

*

κι όταν το πάρω απόφαση
στη λήθη να μη λιώνω
άμορφος πάγος σε ποτό
δακρύων να ξημερώνω

*

θα 'ρθω σε σε γαλήνιος
πρώτος να στο μηνύσω
θα είναι η ζήση γιορτινή
χρώμα θα την καρπίσω

*

η μοναξιά θ' αντέχεται
θα είναι ελευθερία
με όσους πολύ με αγαπούν
θα έχω κοινή πορεία

*

μαρτύριο η μοναξιά;
κριτήριο ο πόνος

περιεχόμενα

η τέχνη σώζει

τέχνη
είναι το φως που φωτίζει
σε βάθος την αιώνια φύση
όλων των πραγμάτων
γνώση
εκμηδενίζει
όλα τα άλλα φώτα
του αποσαθρωμένου μας κόσμου
καταργώντας τα κίνητρα για δράση
σώζει τον βαθυστόχαστο η τέχνη
και μέσω της τέχνης η ζωή
υπαρξιακή παρηγορήτρα

περιεχόμενα

η δύναμη του πόθου

η δύναμη του πόθου
τράνεψε τόσο
που στο κάλεσμά του
σπεύδει πειθήνια η πραγματικότητα
έτοιμη να τον υπηρετήσει

περιεχόμενα

ζήλεψε το θάνατο

ζήλεψε το θάνατο
θα 'παιρνε το κορμί της
πόθησε απέραντα
κάθε κρυφή πτυχή της
**

*

την όλη της διάνοηση
την είχε θεοποιήσει
μα τώρα ερωτεύτηκε
ολόκληρη την φύση

περιεχόμενα

(αφιερωμένο σε όσους ωρίμασαν πρόωρα(;) χωρίς να σαπίσουν)

ροδοφονιάς

τριαντάφυλλο έκοψες
λιγάκι πριν ανοίξει
σε ανθοδοχείο το βούτηξες
μακριά από τη φύση
το χάιδεψες, το θαύμασες
μύρανες την ψυχή σου
ελπίδα; του την έσβησες
πλήρη ζωή να ζήσει
νομίζεις το ευεργέτησες;
πια πίσω δεν γυρίζει
ρόδου φονιάς και το αγνοείς
έχεις δόξα κι αξία!

περιεχόμενα

ολότητα

δεν είσαι μόνο η ψυχή

δεν είσαι μόνο σώμα

είσαι η ολότητα

*

στα μάτια δίνει χρώμα

ουράνιος κυκεώνας

αυτοί που τα διαχώρισαν

είχαν στόχο ένα

*

φυλάκισαν την ψυχή

βασάνισαν το σώμα

τα «πρέπει» τους σου επέβαλαν

σε κατακυρίευσαν

«αγάπη» το ονόμασαν

κι ας νέκρωσαν το όλον

περιεχόμενα

χανουμάκι

στης μέθης την γλυκιά ζαλάδα
γυρνάς σβούρες σαν τσιγγάνα
στην λάμψη των άστρων αφιερώνεις
φιδίσια λικνίσματα. έλα δώσου!

*

στα σερραϊκά νυχτέρια
κατεβήκανε τα αστέρια
ήρθαν όλα να σε δούνε
λάμπουνε το θαύμα ζούνε

*

πασάδες νιώθουν σε παλάτια
θαυμάζουνε τα χανουμάκια

*

οι γοφοί σου κύκλους κάνουν
και τους δείχτες θα τρελάνουν
με τα δάχτυλα βάφεις τα ουράνια
δώσε χαρά! κοίτα ραχάτια

*

χορός ψυχής ο μεθυσμένος
με τη φύση ενωμένος
χωρίς πιστό, χωρίς χαρμάνι
έχει τα άστρα ξετρελάνει

*

σε πιο πλανήτη ήσουν κρυμμένη
μια αναλαμπή στο νου που μένει
ήλιος είσαι που ήρθε νύχτα
να μας πει μια καληνύχτα

περιεχόμενα

πεπρωμένο

στην διακλάδωση των δρόμων σταμάτησε
να δει στον καθρέφτη
αυτά που έρχονται
στο βάθος των ματιών ανακάλυψε
όλες τις μορφές
του σύμπαντος, της φύσης, του ζώου, του ανθρώπου, της ύπαρξης
γαλήνια να συνυπάρχουν
εντός του σωματικού οίκου
«όλοι ικανοί για όλα!»
ψιθύρισε
το αναγνώρισε
πεπρωμένο

περιεχόμενα

εξαΰλωση

σε κρατάει
κι ας μη σ'αγκάλιασε
κι ας απέχεις
γεννιέσαι και ξαναγεννιέσαι
μωρό στην αγκαλιά του
μηδενίσατε την βαρύτητα
το χώρο και το χρόνο
αγέραστοι εραστές
στο άσυλο του πόθου
με ένα άγγιγμα
σβήνεται κάθε πρότερος
δισταγμός

...εξαΰλωση

περιεχόμενα

η σιωπηλή;

ήτανε λένε σιωπηλή
όταν πολύ πονούσε
δεν μίλαγε με την λαλιά
σε όλα απαντούσε

*

είχε έναν τρόπο ευγενικό
ανάσα στην ψυχή της
δεν κράταγε κακία καμιά
μέσα στην βολή της
και στην περιβολή της

*

λουλούδια έστελνε, φοντάν
σε ό,τι την ενοχλούσε
σε κάθε αδίκημα, πληγή
η ενοχή τους τιμωρούσε

*

«κάντε» φώναζε παντού
«συνέχεια αδικίες
έτσι θα γίνετε άνθρωποι
με οράματα κι αξίες,
χτυπήστε με αντέχετε άλλο
την ενοχή σας;»

*

η σιωπή τρώει τα σωθικά
κάνει χολές να σκάνε
κάνει και τα πιο γερά
στομάχια να πονάνε
οργή γεννάει και θυμούς
θλίψη και κακία
σε όλα δυσπεψία

*

ας βρει την δύναμη καθείς
να λύνει την σιωπή του
να γίνει ο κόσμος υγιής
να βγει απ' την παρακμή του

περιεχόμενα

προσταγή

αστέρια μου η πίστη σας
ασήμαντη μου είναι
βιαστήκατε με βρήκατε
προτού εσάς να βρείτε
*

κάθε πίστη σας ασήμαντη
έτσι θα θεωρείτε
προστάζω να με χάσετε
την λάμψη σας για να δείτε
*

να με απομυθοποιήσετε
να με αρνηθείτε θέλω
τότε κοντά θα ξαναρθώ
φίλος να γίνω και αδερφός
*

για όσους ήδη σας έχετε
θα 'μαι το φυλαχτό σας
θα είστε τα αστέρια μου
στο λαμπερό ουρανό μας
*

φίλος και αδερφός σας
κι ο πιο πιστός εχθρός σας

περιεχόμενα

ένα χελιδόνι φέρνει την άνοιξη
τα νύχια σου γάντζωσες
στο ανοιχτό παντζούρι
τα μάτια σου με κάρφωσαν
ζητούσαν εξηγήσεις
«πόσο αφύσικοι καταντήσατε;
πως τα καταφέρατε έτσι;»

*

«αφού σ' απάντησα πουλάκι:
με την αφύσικη ηθική
με το εξαρτήσου(αγάπα) στον πλησίον σου
με την αφιλοκερδή(;) ευσπλαχνία»
«ίαση θέλω
την φύση ολόκληρη θα αρρωστήσετε»

*

«στείλε μήνυμα στη φύση
προσπαθώ! ποίηση να την ανθίσει»

περιεχόμενα

είσαι η αρρώστια μου
με διατάξεις σε αδράνεια να μείνω
σε τεμπελιά, σε υπομονή, σε αναμονή
είσαι η αρρώστια μου
υποχρέωσή μου να υπακούσω
ευεργεσία του εαυτού μου
για να επιστρέψω με δύναμη
στη ζωή

περιεχόμενα

στους ψιθύρους των σκέψεων

στους ψιθύρους των σκέψεων

στήνει ατί το σύμπαν
τα δάκρυα που καίγανε
παγώνουν...ήταν κρίμα

*

ριγούν πετροχελίδονα
μαζεύονται στην αυλή μας
να ακούσουν το μήνυμα
να το γευτούν κι εκείνα

*

χωρίς λαλιά ξεστόμισαν
διπλής χαράς κουράγια
ανοίχτηκαν στα πέλαγα
τα πιο βαριά καράβια

*

αγκάλιασαν τα κύματα
τα βράχια που χτυπούσαν
φιλήθηκαν τα σύννεφα
λευκά όλα τα ντύσαν

*

κοκκίνισαν και γλύκαναν
τα πιο πικρά κεράσια
και τα κοράκια πέταξαν
τα μαύρα τους τα ράσα

περιεχόμενα

στάλες βροχής

οι στάλες όλες της βροχής
στο τζάμι γίναν μια
φορτσάτη χαμογέλασες
βιτρίνας ευτυχία

*

πέρασα ώρες αργότερα
θαύμασα την θωριά σου
πάνω στη στάλα της βροχής
έμεινε η αρχοντιά σου

*

ψάχνω στους δρόμους να σε βρω
χάδια να σε κεράσω

*

μ' έκανε κι αγάπησα, βροχή
την ευωδιά σου

*

στάλες βροχής αξεχώριστες
γίναμε εμείς ένα

περιεχόμενα

μέσα σου

νερό είναι το αίμα της γης
αίμα είναι το δάκρυ της ψυχής
βροχή είναι το δάκρυ της γης
τα μάτια σου είναι ουρανός
το σώμα σου είναι η στεριά
μέσα σου το σύμπαν ζει υγρό
είμαι και είσαι εκεί...αιώνια ζωή

περιεχόμενα

...έτσι θα μείνω

τώρα που τυφλώθηκα...

είμαι τελείως μόνος

έφυγε και αυτός απ'τον καθρέφτη

κι εσείς ακόμα ζηλεύετε

χωρίς να φκιασιδώνομαι

είμαι ωραιότερος από ποτέ

γράφω έξω απ'τις γραμμές

τις ωραιότερες γραφές

ψηλαφώ τα εξώφυλλα βιβλίων

κι ονειρεύομαι

ρήματα, ουσιαστικά, επίθετα

παραταγμένα σε δυνατές σκέψεις

με τα πινέλα, τις χρωματίζω

στο νου σας

-όσο βελτιώνονται οι ζωγράφοι

θα ομορφαίνουν και οι άνθρωποι-

...έτσι θα μείνω

περιεχόμενα

δίχως πόδια

δίχως πόδια περπατώ
εκεί που νύχτα μέρα
εσείς δεν πάτε
γιατί;

*

κατανοώ...
είχα δεδομένα πόδια
σαν εσάς
προσπερνούσα για αύριο
των "θέλω" μου τους περιπάτους
ε! ήρθε το αύριο
λίγο απρόσμενο
έπρεπε να δώσω πόδια στη δουλειά
ήθελα να χαρείτε
νόμισα τα "πρέπει" σας για "θέλω" μου
και σας έδωσα τα πόδια μου

*

από τότε βράδυ δεν τρομάζω ούτε ζώο περπατώντας
στων "θέλω" μου τα στενά της τέχνης και των ονείρων
κραυγάζω μα η φωνή κάθε ποιητή
είναι δυνατότερη από την δική μου
"θέλω" και σας δίνω ότι έχω και μπορώ
ε! τι θέλετε να αγγίξετε και τα πόδια μου;
θέλω κι εγώ είναι η αλήθεια
μαζί αν το θέλουμε θα γίνει

*

τότε δεν θα θυμάστε τα "πρέπει" σας
κάποτε μου έκοψαν τα πόδια
η τέχνη θα τα 'χει σβήσει
θα κυνηγά νέα "πρέπει"
νιώστε οίκτο μόνο γι' αυτά
Εγώ κι Εσύ Θεός

περιεχόμενα

νέα αρχή (το προσκύνημα των μάγων)

πόσοι σοφοί, πόσοι ιερείς
την γνώση που γυρεύουν
σηκώνουν σκόνη στα βουνά
την γη ανακατεύουν

*

όλοι μαζί φτάσανε
στων ζώων το καλύβι
ερείπια και κατάκοποι
εκεί που το άστρο δείχνει

*

προσκύνησαν την αγνότητα
αυτή του θείου βρέφους
ξέχασαν την κενότητα
οι έρευνες που έχουν

*

όλοι οι κόποι τέλειωσαν
νέα αρχή αρχίζει
γέννα του βρέφους ιερή
ο κόσμος πια ελπίζει

περιεχόμενα

η χούφτα

στις χούφτες σου έσφιγγες την άμμο
πηλό την έπλαθες μην πέσει χάμω
το αίμα που βόμβιζε ειρήνη ζητούσε
το άγαλμα έσπαζες για δίκιο κοιτούσες

*

άλλαξες πλέον τακτική
άμμος απ' τα δάχτυλα βροχή
λόφους κάνει το υλικό
πλάθεις αγάλματα σωρό

*

αφήνεις θαύματα στη ιστορία
δίνεις νοήματα με υπεραξία
δάφνες στέφεις με το σπαθί
σμίλη αστράφτει και στη βροχή

*

χούφτα κλειστή, χούφτα ανοιχτή
διάλεξε όσο το αίμα ηρεμεί

περιεχόμενα

στιγμές...σε ζυγαριά αβύσσου

από όνειρο σε όνειρο και από ζωή σε ύπνο
ζύγιζε όλο την στιγμή σε ζυγαριά αβύσσου
ποιο όνειρο υπερτερεί, γυαλίζει σαν διαμάντι;
γεννάει όνειρο το όνειρο κουτί μέσα σε κούτα
αν χάθηκες στα όνειρα προς λάμψη Τώρα κοίτα
άσε τα χαμένα σου να γίνουν περασμένα
ομόρφυνε το βλέμμα σου, στο άσπρο Τώρα πέρνα
όμορφη είναι η δουλειά; ο αγώνας για μια ιδέα;
όμορφη είναι η τέχνη σου ή κάποια επιστήμη;
όμορφη είναι η μοναξιά; του χρήματος η τρέλα;
ή όμορφο βρήκες άνθρωπο με Αγάπη φορτωμένο;
διάλεξε το όμορφο που θες, πολύτιμο να κάνεις
αγάπησε το όνειρο που σε γεμίζει Αγάπη
ομόρφυνε κάθε στιγμή, που ο θάνατος δεν πιάνει
Ζήσε Ζωή παράδεισο, στα διόδια της πύλης φτάνεις
εκεί να ξέρεις θα σου πουν "πληρώνεις με Αγάπη
ακούμπα την στην ζυγαριά και πέρνα απ' την άλλη"
απόδειξη θα σου δώσουνε, θα ελέγξουν την αξία
κι αν η τιμή ειν' ακριβή, μη δίνεις σημασία
όλη καν' την κατάθεση και μέσα σου δεν την χάνεις
δύναμη που υπερτερεί και θάνατο νικάει
την κόλαση παράδεισο κάνει όποιος ξυπνάει!

περιεχόμενα

